

Kladno, 1. 1. 2018

Introit: Ž 27, 1, písně: 161, 697, 702, 532, 489; čtení: Numeri 13, 25 - 30;

zamyšlení: Jozue 1, 1 - 9

Jozue, ve chvíli, kdy k němu mluvil Bůh, mohl mít dojem, že to není poprvé, že něco takového už zažil. Ano žádné překvapení, vždyť něco podobného zažil před 40 roky. Tehdy se už nacházel u vstupu do Izraele, do země, kterou Hospodin slíbil svému lidu. Rozdíl je pouze v tom, že tehdy byl Josue v jiném postavení, než se nachází teď.

Také máme podobné zkušenosti, že něco prožíváme opakovaně. Pro příklad nemusíme chodit daleko. Například jsme už zažili mnoho novoročních dní. Možná jsme si před rokem touto dobou kladli otázky, co nás asi čeká v novém roce. Mnozí řeší, jak dopadnou prezidentské volby, vyhraje zas Zeman, nebo nastoupí někdo jiný? Vydá parlament Babiše k trestnímu stíhání? Jak se povede Česku na zimních olympijských hrách? Jak dopadneme v osobním životě? Povede se nám lépe než v uplynulém roce?

Myslíme i na blízké, na ty, na kterých nám záleží, v rodině a mezi přáteli. Přemýšlíme, jaké události nás potkají v rodině. Zvládne dcera, syn maturitu? Prospěje u přijímaček? Budou svatební hody? Narodí se nám někdo do rodiny? Budou křtiny?

Modlíme se v duchu, a přejeme si, aby nás potkaly samé dobré věci. Aby nás případná vlna nezaměstnanosti nepřipravila o práci, aby vlna migrantů vedla daleko od nás. Přejeme si, abychom byli zdraví, aby byla harmonie ve vztazích, aby už konečně skončily vlny teroristických útoků. Aby nepropukla válka, a aby nastal mír tam, kde se bojuje. Tolik dětí, žen a mužů trpí vinou konfliktů, které sami nevyvolali. Tolik nevinných lidí umírá ročně tím, že se ocitnou na místě nečekaného neštěstí, v posledních letech hlavně teroristického rázu. Je mnoho věcí, které bychom chtěli stihnout. Něčeho bychom se chtěli i vyhnout. Najednou se nový rok jeví jako velká výzva, kterou máme před sebou.

Tady se přeneseme k Josuemu a jeho příběhu. Ví aspoň trochu, co ho čeká. Kenanskou zemi už jednou navštívil, před čtyřiceti lety se svými jedenácti krajany. Chtěli poznat zaslíbenou zemi a lid, který tam sídlí, aby nevročili do neznáma. Tehdy jejich mise trvala čtyřicet dní. Poznali krásu a výhody nové země a pochopili, proč stojí za to ji dobít. Poznali, že ta země oplývá medem a mlékem. Její ovoce jsou velmi zdravé a velké. Zvědy také zaujalo pestré složení obyvatel navštíveného území a jejich moc. To už není dvakrát příjemné. Jak se tedy rozhodnou? Úrodná půda a bohatá vegetace jsou slibné, ale dobývání území nebude zas tak jednoduché. Přesto Jozue a Káleb, další z dvanácti zvědů, byli rozhodnutí zaslíbenou zemi dobýt. Byli přesvědčení, že jim Bůh pomůže, pokud je to jeho vůle, aby vstoupili do zaslíbené země, a aby ji dobyli. Jediný problém je v tom, že Jozue ještě nebyl osvědčeným vůdcem. Doposud byl ve stínu Mojžíše.

Tento Jozue po čtyřiceti letech stojí znovu u hranic kdysi navštívené země. On a celý lid si kladou otázku, jak budou přijati v nové zemi. Budou muset hodně bojovat, aby ji dobyli, nebo zůstanou bydlet na poušti? I když poušť není zas tak hrozná, jak vypadá, je přece jen lepší bydlet ve vhodnějších a klidnějších podmínkách.

Jako vždy nejistota přináší obavy a strach. Do této situace nejistoty Bůh povzbuzuje Jozueho. Opakuje mu, co slíbil Mojžíšovi, že jim dá zemi, do níž putují. *“Dal jsem vám každé místo, na které vaše noha šlápne, jak jsem přislíbil Mojžíšovi.”* Čas sloves v té větě je zajímavý. *“Místo, na které vaše noha šlápne...”* To je budoucí čas. Mluví se tu o nohou, které budou chodit po Izraeli. Vyžádá to čas, než se to naplní, než Izraelci napochodují po celé zemi, ale už nyní slyší, pro změnu v minulém čase: *“Dal jsem vám.”* Aby to bylo jasné, Bůh daruje zemi předem, dříve, než do něho obdarování vstoupí. To je povzbuzující. Je jasné, že obsazování země nebude jednoduché, neobejde se bez boje, ale lid ví předem, že ta země je jeho, vlastní ji dříve, než do ní vstoupí.

Kromě slibu celému lidu, jsou tady i slova adresovaná exkluzivně Jozuemu. Je to také povzbuzení, které se různě opakuje třikrát. V šestém, sedmém a devátém verši Hospodin opakovaně říká Jozuemu: *“Bud’ rozhodný a udatný.”* Když se na to podíváme důkladně, zjistíme, že opakující se slova se vztahují ke třem různým aspektům Jozueho poslání.

“Bud’ rozhodný a udatný, neboť ty rozdělíš tomuto lidu zemi v dědictví, jak jsem se přísězně zavázal jejich otcům, že jim ji dám.” Jozue těmito slovy je podporován jako ten, kdo nahrazuje Mojžíše. Není snadné nahradit a jít po stopách velkého proroka a vůdce, jakým byl Mojžíš. Ovšem je podstatné, že Bůh nového vůdce podporuje, bude ho doprovázet, aby nový vůdce prokázal stejnou odvahu jako Mojžíš, když se v Egyptě postavil Faraonovi.

“Bud’ rozhodný a velmi udatný, bedlivě plň vše, co je v zákoně, který ti přikázal Mojžíš, můj služebník. Neodchyluj se od něho napravo ani nalevo; tak budeš jednat prozíravě všude, kam půjdeš.” Tentokrát Bůh povzbuzuje Jozueho, aby dodržoval a plnil zákon, tedy Boží nařízení. Bůh napodruhé používá stejná slova, ale je tam jeden pojem navíc - *velmi*. Bud’ velmi udatný. To zní, jako kdyby zachování víry bylo nejtěžší ze tří úkolů, který Jozue přijímá. Je to možné, protože víra je pod silnou zkouškou nebezpečí života. Kolikrát jsme už slyšeli v životě, jak někdo říká: *“já po tom všem, co se v životě děje, po těch katastrofách, válkách, lidských tragédiích, už nevěřím v Boha.”* Nebo: *“od doby, co jsem nemocný, nejsem schopen se modlit a chodit do kostela.”* Zachovat víru za různých okolností a životních situací vyžaduje sílu a odvahu. Proto: *buďte velmi udatní.*

A poslední povzbuzující slova zní: *“Bud’ rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš?”* Jozue možná ani netuší, co všechno ho může na cestě potkat, jaké mohou být překážky a těžké chvíle, stejně jako chvíle radosti. A Bůh ho ujišťuje, že bude pořád s ním.

Vraťme se k nám samotným, k našim životům. Nacházíme se na samém začátku nového roku. Navzdory našim představám a očekávání, nevíme jistě, co nás v novém roce čeká, jaký to bude rok, čím nás překvapí. Možná zažijeme krásné časy plné radosti a dobroty. Ale přijdou i chvíle temné a nepříjemné. Ovšem nevstupujeme do nového roku bez víry a naděje. Tudiž můžeme přijmout za své to Boží zaslíbení Jozuemu: *“Bud’ rozhodný a udatný, neměj strach a neděs se, neboť Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš!”* Amen

Poslání po VP: Ř 8, 24

Poslání: 1. K 10, 13

Požehnání: Hospodin dává svému lidu sílu, Hospodin žehná svůj lid pokojem.

(Ž 29, 11)